

Necessitat de la veritat per l'ànima humana

L'esperit humà, fet per posseir la veritat, no pot trovar repòs fóra del seu imperi. L'home no podria passar sense la veritat. No podria viure sense ella, car és una de les condicions de sa existència, com l'aire que respira i el pa que menja. Ella li és talment necessària, que aquells que li van en contra en tenen necessitat per fer-se sectaris, que creguin que solsament es proposen estendre el seu regne, i és sempre al nom de la llum que son proclamades aquestes doctrines que fereixen de mort les intel·ligències, o les enfonzen en l'abim del dubte universal. La veritat és un tresor inestimable, quina adquisició no és seguida de cap remordiment, i no torba gens la pau de l'ànima. La contemplació d'aquestes celestes inclinacions, de sa formosor divina, és suficient per a pagar-nos tots els treballs que havem emprès, tots els sacrificis que havem fet per descobrir-la.

Més per no aventurar-nos a que quedem enganyats al començar de perseguir-la, importa saber de quina fàisó podrem arribar fins ella.

RAMÓN PLA

(Traduit del francès)

Poesia

¡Oh poc durables flors de la formosura mortal!

(Philippe Desportes)

*Un monument sobre ta cendra molt estimada
no pesa fort.*

*Pobre Clemència a ta passatjera matinada
per la mort.*

*Tu dorms sens luxe al peu de la colina
en l'últim rang,*

*i sobre ta fossa un xiprè pal·lid inclina
son front plorant.*

*Ton nom ja del tot ¡ai! per la neu i la nit
és esborrat*

*de la fusta negra de la creu, qu'ha protegit
ton llit glaçat.*

*Emprò l'amistat del pervindre fidel
amb tot de flors*

*venen al lloc tan sols conegut per ella
vertint sos plors.*

FRANCISCO X. IGLESIAS

(Traduída del Francès)